

65.

MEMORIÆ
GEORGII MUL-
LERI
SENATORIS HAMBURGENSIS.

HAMBURGI,

Excudebat CHRISTOPHORUS DEMLERUS.

ANNO cL Dc LXII.

LECTORI BENEVOLO SALUTEM.

Um dignum laude virum fama pariter ac Musa veterino-
ri, laudabili certe ratione Majores nostri modos excogitarun-
quām plurimos, quibus id unicē operam dederunt, ut virorum
præstantissimorū & singulare virtute præcellentium memoriam
steris sancta esset: & ab oblivione quam diutissime conservaretur.
Hinc ipsos aliis posuisse Statuas, aliis Ludos instituisse, aliis magni-
fica exstruxisse Palacia, aliis alia æternæ memorie monumenta po-
suisse legimus; nonnullorum etiam monumenta quodammodo adire, aliorum vero lau-
des publicè recitare solitos fuisse notum est. Neq; ille mos (quod forte quis au-
met) apud veteres solum Græcos & Romanos, tanq; gentiles impio falsorum Deo-
rum cultui deditos, verum etiam Christianos certo modo obtinuit; quippe q[ui]cunx
D. Martyrum, tum aliorum Christianorum memoriam satis religiose coluerunt, na-
tales eorum celebrarunt, tumulos ac sepulchra frequenterunt. Nos etiam hac tem-
pestate non planè eorum morem relinquentes, ab omni superstitione remota mori-
tuos colendi ratione utimur, ita, ut quorum memoriam ad posteros pervenire volu-
mus, eorum etiam vitam & res præclare gestas literarum monumentis committi-
mus, atq; hoc modo immortalitati eos consecremus. Hoc ipsum etiam omnibus
modis promeruit.

GEORGII MULLERIUS

REIP. HAMBURGENSIS SENATOR. SCHOLARCHA ET
TERRAR. SUBURBICAR. PRÆTOR.
LITERAR. ET LITERATOR. MÆCENAS.
PROBITATIS ET PIETATIS SINGULARE EXEMPLUM.

Cujus magna in universam hanc remp. merita, tantum abest ut condigna com-
memoratione complecti quis possit, ut ea vix adumbrare angusti hujus spaciū termīni
prohibeant. Genere enim cum esset Chilonio Hollatus eo ramen non obstante, us
meritis Senatoriam dignitatem (ut postea diceatur) hic Hamburgi est consecutus.

Natus autem est dicto loco anno vulg. ære Christianæ cl. lxxxv. d. 2. Augu-
stensis, quæ erat Saturni, hora secunda pomeridiana, & quidem ea forma & linea-
mentorum qualitate, ut ex ipso aspectu image quædam ingenitæ virtutis acq; bona
statis emicaret.

Patrem habuit JOHANNEM MULLERUM, Senatorem & postmodum Con-
sulem Chiloniem per annos XL; qui natus Anno Christi cl. lxxxvi. d. 22. Novem-
bris, quæ erat Solis, circa secundam matutinam, obiit hujus seculi anno xxxiiii. d. 10.
Octobr. postquam annos LXXII, menses X, hebdomades tres, rotidemq; dies compre-
verat. Mater fuit URSULA, Nobilissimi Viri GEORGII Körpers / Illustrissimi
Principis Holsatiae Consularii intimi & Consulis Chiloniensis filia; quæ nupsit marito
anno ærae Dionys. cl. lxxxviii. d. 25. Novembris, inter mortales vero esse decessit
hujus nostri seculi anno XXII, d. 21. mensis Jano sacri.

Avus paternus ipsi fuit BERNHARDUS MULLERUS, Senator & deinde Con-
sul Chilonensis, qui obiit anno Epochæ Christianæ cl. lxxxv, d. 3. mensis Iulii.
Januarii. Aviam paternam habuit ANNAM, Henningii Schulten Senatoris & postea
Consulis civitatis Chilonensis filiam, quam ex Holsatica illa Gryphorum familia pro-
geniuit, quæq; superiorioris seculi anno LXXX, d. 24. Octobr. vitam cum morte com-
mucavit.

Ayus

Avus maternus ipsi existit Vir Nobilissimus GEORGIUS Körper / Illustrissimo Principi Holstiae (ut dictum) à Consiliis & Consul aliquoties membroratu civitatis Chiloniensis. Avia Materna fuit MAGDALENA, Senatoris Chilonensis MATTHIAE CANUTI, ex Nobilissimo illo CANUTORUM stemmate prognata, filia.

Optimis his & Amplissimis Parentibus (ne altius originem repetamus) natus Senator noster optimus, postquam sacro Baptismatis lavacro esset Christo initiatus, prima pietatis & artium liberalium fundamenta in schola patria jecit usq; ad annum etatis 16, qui erat à nato Christo (juxta vulg. æram Dionys.) cl. loc. xxi; sequenti bientino (iusli parentum) iis rebus vacavit, quæ ad mercaturam in primis requiruntur, cuius etiam exercendæ gratia, anno hujus seculi decimo tertio, relicta patria Hamburgum concessit. Cùm verò ingenium ad omnes honestas disciplinas docile, & ad quasvis res percipiendas ita factum haberet, ut quæ disceret, non tam accipere à magistris, quam ipse ex separare, & eorum reminisci quodammodo ac recordari, ex illa vetere Platonis sententia, videretur; literarum studia non puerulus modò & adolescentium concessit. Postquam autem ad juvenilem etatem pervenisset, præcipuas Germaniae regiones & Urbes perlustravit, quo curriculo absolute Hamburgum redux factus, anno Ætæ Christi cl. loc. xxii, d. Luæ quæ proxima erat Dominicæ Quasimodogeniti, nuptias celebravit cum virgine ANNA MARIA (nunc mœstissima vidua) Martini Schlegeli Ecclesiæ Catharinianæ Jurati relicta filia, quam ex conjugi Cecilia (Matci Brandi) idem dictæ Ecclesiæ jurati, & Catharinæ Rœtenburgs filia suscepit. Hoc in conjugio per XLI annos ferè integras pie & pacifice vixit, & novem liberorum patens est, quorum quinq; nempè quartuor Filii & una Filia adhuc Dei beneficio, sunt superstites, qui obitum Domini Parentis sui nunc dolent. Cùm porrò, quantum interesseret, à teneris annis optimis vivendi rationibus adfuescere, cognosceret, nec non Literarum & Literatorum incomparabilis estimator existeret, ineffabile dictu, quam tam sanctæ & religiosæ liberorum educationi tum ipse, tum per varios præceptores, impenderit operam, quancam etiam in promovendis suorum quatuor filiorum studiis adhibuerit industriam. Videns enim eos de ingenii memoriq; gloriæ pariter in ter se contendere, nullum non movit lapidem, ut optimos quosq; præceptores ipsis præficeret; quorum auxilio & industria ubi eò eruditio perservaret, ut cum fru- du Academias visitare possent, nullum eorum à liberalibus studiis avocare, sed omnes potius, in honorem patriæ, in Academiis ulteriorem operam studijs navare voluit, memor veriss. mi illius,

Pietas & Literæ fulcra Reipublicæ.

Unde non per unum atq; alterum, sed XVI, ferè integras annos continuos, nullis sumptibus parcens, modò unum, plerumq; duos, non raro tres suorum filiorum simul diversis in Academiis saluit.

Ut verò ad honores, quos Senator noster sustinuit, veniamus; sciendum est eum per omnes dignitatis gradus sibi tandem etiam aditum ad Senatoriam dignitatem aperuisse. Postquam enim civis Hamburgensis factus esset, statim etiam variis honore civici ipsi sunt delati. Leviora enim officia ut prætermittamus, Anno Christi cl. loc. xxxix, Dominicæ Quasimodogeniti Juratus Ecclesiæ Cathariniana factus est.

A. C. cl. loc. xxxii, d. 15. Januar. qui erat Mercurii, Orphanotrophio præfectus est. Eiusdem anni die mensis Februario facri consuetà, Inferioris Judicij Adseffor est renunciatus.

Anni verò cl. loc. xxxvi, d. 9. Martii Ædilis civicus est creatus.

Eiusdem anni ult. Julii Ærario publico, in pleno civium conventu, fuit præpositus; quo in officio, ut etiam alijs per totum vitæ spatiū, adeò munificum Literarum & Literatorum Evergetam se præstítit, ut eum nunquam Æracio non præfuisse optinet Musæ.

A. C. cl. loc. xlvi, d. Lunæ quæ proximè præcedebat festum Nativitatis Christi in lauda

Iaudabile Duodecimviror. collegium cooptatus est; cuius præsidē egit anno clo lœc xlii.
Quod seris etiam nepotibus indicabit tabula stannea Lepidi incluta, quem eodem
anno Magnificus & Nobilissimus Dn. Bartholdus Müllerus, Consul hujus Reip. nun
quam satis laudatus, & jam per multos annos de tota hac civitate quam optimè me
ritus, in sui memoriam, jam dudum, ex mille etiam aliis negotiis præclarè gestis, æter
nam, fundamenti loco posuit, cum structuræ Templi D. Michaelis fieret initium:

Anno vulg. Epochæ Chr. clo lœc xliix. Erga Iuli administratio ipsi est commissa.

At sequenti anno clo lœc xliix, Xenodochii moderamen in le suscepit:

Tandem, si etiam juratus Corporis Christi constitutus fuisset, omnia munia, ejus
conditionis civib. convenientia, feliciter obiisse dici potuisselet.

Quanta a: animi alactitatē singula hæc munera suscepit, quanta etiā integritas
geserit; rē ipsa loquitur. In iis n: tanq. in orbis Terrarum theatro quodam am
plissimod, omnī in virtutum suarum immortalium splendorem ostendebat, præcl
aris etius edebat, ac divinæ mentis suæ vices factis & dictis universo orbi conspi
ciebatur præbēbat, ut jam eo tempore judicarent omnes, nullo modo fieri posse, u
ejusmodi natura, demissis ac humilibus rebus contenta, privatè viveret; sed altâ qua
dam mente sublimi; animo majora semper & honestiora spectaret, atq; ad altioris
honoris & dignitatis gradus viceretur. Nec eventus aliter docuit.

Anno n. hujus seculi L. Nonō Cal. Martias, qui tum cædebat in feriam quintam
Magnificus, Nobilissimus & Amplissimus Sénatus, in cuius tutela hujus civitatis salu
est, eum de hac rep. jam benè promeritum, magno cum civium applausu suis sibi ad
sociavit suffragiis, atq; ita potrò benè de rep. merendi occasionem præbuit. Omis
sis verò Deputationibus quibus tam in civili quam Senatorio statu est dēfunctus, anno
æt. Christ. clo lœc L. sexto Calend. Martii Præturam urbanam in le suscepit, quam, mo
re solito, per biennium sustinuit.

At sexennio post, nempè anno clo lœc Lxi. qui proximè est elapsus, d. 24. Febr. 160
rarum suburbicarum Præturam & Adilitatem senatoriam subiit.

Verū enim verò, ut nihil tam stabile & firmum, quod non violentia morbo
rum & mortis subjaceat, ita etiam Senator noster optimus, qui alias satis firmâ ser
temper usus est valetudine, jam viginti plus minus annis cum calculi & podagrīciso
loribus est confictatus, qui nunc alternis vicibus, nunc junctim ipsum invalevit.
Quibus ultimo hoc biennio plànè dubia accessit valetudo, ita ut à Dominicâ pri
Adventus anni proximè elapsi pedem domo non extulerit, & deficiente magis magis
Calido innato, ingravescere contrà langvore & doloribus podagrīcīs, circa initium
præsentis anni decumberē necesse habuerit. Atq; illi dolores porro sequentib. hebdo
madib. eum adeò viribus spoliarunt, ut indies: non obstante experientiam
Dn. Medicorum solerti curâ, mori adstantib. videretur. Unde ipse inde sineret ex
hoc æfumnarum & miseriарum Oceano ad cœlestem portum anxius anhelabat, quem
tandem, verâ fide in Christum servatorem suum, piè & placidè d. 2. Martii quæ cot
Solis, manè horâ dimidiâ secundâ auditâ obdormiens, felicissimè est assūctus, post
quam Annos LXVI. menses VII. minus XII horis, civili computatione, complevit
Cujus corpū die Dominica proximè sequente solemnī pompa terræ mandatorum
in Æde D. Catharinæ.

Vale literatorum Mæcenas magne! Vale venerabile pietatis & probitatis exco
plum! Vale & æterna beatitudine, quam tot suspiriis exoptasti, æternum fruere! Tu
verò summe Deus, qui nunc iterum Magnifici nostri Sénatus membrum haud politu
mum in cœlestem curiam avocaisti, benignè concedas supplices oramus, ut
liqua quæ nobis reliquisti membra, diuturniore lucis hujus usurâ fruantur;
atq; sub eorum tutela quiete & pacifice vivamus omnes; Urbs
autem hæc longè amplissimum capiat
incrementum.